

Warszawa, 11 maja 2023 r.

Dr hab. Małgorzata Kisilowska-Szurmińska, prof. ucz.
Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii
Uniwersytet Warszawski

**Recenzja dorobku naukowego Pani dr Moniki Krakowskiej
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach**

wykonana na zlecenie Przewodniczącej Rady Naukowej
Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Jagiellońskiego,
dr hab. Agnieszki Hess, prof. UJ

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Habilitantki

Dr Monika Krakowska uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie bibliologii i informatologii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach w roku 2006, na podstawie rozprawy *Europejska przestrzeń edukacyjna. Nowe formy informacji*.

Studia magisterskie na kierunku informacja naukowa i bibliotekoznawstwo ukończyła w roku 2000 w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; Jej praca magisterska nosi tytuł *Rozwój problematyki informacji naukowej za lata 1993-1998, na podstawie wydawnictwa typu current contents Bibliotek I Tidskrifter*.

Habilitantka przez cały okres pracy zawodowej związana jest ze środowiskiem akademickim, zatrudniona od 2004 roku w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego – najpierw na stanowisku wykładowcy, następnie asystenta (2006-2009), a od 2009 roku adiunkta (Instytut Studiów Informacyjnych UJ).

2. Ocena wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Jako osiągnięcie naukowe dr Monika Krakowska wskazała monografię *Zachowania informacyjne człowieka w kontekście zjawiska epistemicznej bańki informacyjnej: propozycja nowej koncepcji*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2022, ISBN 978-83-233-5134-4, 335 s.

Przedmiot i cel przygotowanej rozprawy zostały przez Autorkę w klarowny sposób przedstawione w części wstępnej. Są to odpowiednio:

Przedmiotem dociekań w tej książce są zachowania informacyjne człowieka podejmowane w epistemicznej bańce informacyjnej (s. 13) oraz dalej: syntetyczne, komplementarne, wielowymiarowe,

interdyscyplinarne przyjrzenie się zjawiskom, cechom, uwarunkowaniom człowieka w świecie informacji, ale też odzwierciedlenie istotnych atrybutów, schematów i sposobów jego zachowań, aktywności, doświadczania informacji w wybranych ujęciach i aspektach (s. 15).

O celach Autorka pisze następująco:

...w celu uchwycenia interdyscyplinarnego charakteru zachowań informacyjnych, a także opracowania nowego konceptu (s. 13),

Przyjęta optyka i interdyscyplinarne podejście do rozważań dążą również do zaproponowania całościowego, komplementarnego i holistycznego sposobu rozumienia epistemicznej bańki informacyjnej, w której zachodzą lub poprzez którą są generowane zachowania informacyjne człowieka. (s. 13),

Zasadniczym celem (...) jest zaproponowanie nowego konceptu – epistemicznej bańki informacyjnej – stworzonego na potrzeby teoretycznych i empirycznych dociekań w obszarze zachowań informacyjnych (s. 16-17).

Dodatkowo Habilitantka zaproponowała 6 celów szczegółowych, związanych z analizą, interpretacją i opisem zachowań informacyjnych, ich szeroko rozumianego kontekstu, obejmującego także podejście interdyscyplinarne (w wyborze), ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni i środowiska informacyjnego, w całej złożoności związanego z nimi aparatu pojęciowego.

W badaniach prowadzących do realizacji założonego celu zastosowała metody jakościowe: analizy i krytyki piśmiennictwa, przeglądu i krytyki literatury z danego zakresu, technikę kuli śnieżnej, analizę pojęć i koncepcji oraz elementy metody porównawczej.

Zarówno cel główny, jak i szczegółowe zostały przez Autorkę w pełni zrealizowane. Dr Monika Krakowska, prowadząc analizy odpowiadające po kolei celom szczegółowym, przedstawiła nowy, autorski koncept epistemicznej bańki informacyjnej, sformułowała jego definicję oraz szczegółowo omówiła możliwe zastosowania badawcze, zarówno w perspektywie nauk o komunikacji społecznej i mediach (ze szczególnym uwzględnieniem informatologii), jak i w ujęciu interdyscyplinarnym. Wykazała zalety tej koncepcji oraz uzasadniła jej użyteczność, w kontekście wiedzy już wypracowanej w oparciu o stosowane w badaniach terminy pokrewne, a także dynamiki obserwowanych współcześnie zmian społecznych i technologicznych.

Wyniki podjętych prac dr Monika Krakowska przedstawiła w pięciu kolejnych rozdziałach rozprawy, w logicznym układzie. W pierwszym z nich szczegółowo scharakteryzowała zachowania informacyjne człowieka jako pole badawcze w informatologii oraz ewolucję definicji tego terminu, opisała także pojęcia pokrewne, oddające całe spektrum zachowań informacyjnych lub ich wybrane typy. Zaproponowała ich kategoryzację. W analizie uwzględniła koncepty praktyki informacyjnej, doświadczania informacji, kultury informacyjnej. Włączenie do tej części rozważań tego ostatniego pojęcia uzasadniła opinią badaczki australijskiej Annemaree Lloyd, według której *koncepcja kultury*

informacyjnej powinna być postrzegana jako kluczowa, znacząca praktyka informacyjna, czyli wszelkie ekspansywne aktywności, zachowania informacyjne kształtujące kognitywne, afektywne, społeczne zdolności człowieka do odnajdywania się w coraz bardziej skomplikowanej przestrzeni informacyjnej (s. 41).

Następnie w rozdziale drugim uzasadniła konieczność prowadzenia badań interdyscyplinarnych w omawianym zakresie, ze szczególnym uwzględnieniem perspektyw: ewolucyjnej, kognitywnej, afektywnej i społecznej. Wszystkie te paradygmaty Autorka uznaje za konieczne do włączenia w nurt badań nad zachowaniami informacyjnymi, ze względu na ich podmiot – człowieka, którego działania zmieniają się w czasie pod wpływem różnych czynników, który podejmuje zachowania informacyjne w konkretnym otoczeniu, uwarunkowaniach emocjonalnych, dla celów poznawczych (tu szczegółowo rozwinięty wątek potrzeb informacyjnych). Szczególnie cenny jest fragment (podrozdział 2.3) porządkujący wiedzę dotyczącą emocji w kontekście zachowań informacyjnych: jako czynnika wpływającego na nie, komponentu zachowań, czy zależności od indywidualnych cech podmiotu. Zarówno sam kontekst, jak i perspektywy badawcze uwzględniające jego zróżnicowane oddziaływanie na zachowania informacyjne, tworzą podstawy myślenia koncepcyjnego prowadzącego do sformułowania pojęcia epistemicznej bańki informacyjnej.

Kolejny cel szczegółowy Autorka zrealizowała w rozdziale 3, dokonując *próby rozpoznania i opisanie nieco rozmytego pojęcia kontekstu, który jest kluczowym składnikiem w badaniach informatologicznych (s. 127)*. Rzeczywiście, w literaturze można znaleźć wiele odniesień do „kontekstu” zachowań informacyjnych, co oznacza zazwyczaj uwzględnienie pewnych wybranych czynników na nie oddziałujących. Dr Monika Krakowska w tej części rozprawy uporządkowała wiedzę dotyczącą składowych kontekstu, charakteryzując typologię i kategorie kontekstu, do których zaliczyła: sytuację, czas, środowisko, pewne wybrane atrybuty życia społecznego. Osobnej analizie poddała przestrzeń i miejsce, przedstawiając różnorodność pojęć je opisujących, takich jak: środowisko informacyjne, przestrzeń informacyjna, informacyjne światy, horyzonty informacyjne, krajobrazy informacyjne, małe światy, osobista przestrzeń informacyjna czy tymczasowe miejsca informacyjne. Nie jest to może pełna lista, bo np. termin „infosfera” używany jest w opisie wymiennie, jako synonim, ale bez odrębnej eksplikacji. Dla każdej wyodrębnionej kategorii zaprezentowała i uporządkowała dostępne w literaturze perspektywy i ujęcia, pokazując także ich wzajemne relacje. W tym miejscu znaleźć można również autorską propozycję interpretacji przestrzeni informacyjnej dla potrzeb opisywania i badania epistemicznej bańki informacyjnej. Jest ona rozumiana jako *unikatowe środowisko społeczne, gdzie istnieją obserwowalne reakcje na różnorodne bodźce, zarówno zewnętrzne, jak i obejmujące wewnętrzne procesy poznawczo-afektywne i sensomotoryczne, w ramach których człowiek lub grupa ludzi podejmują wielowymiarowe zachowania i praktyki informacyjne (s. 147)*. Drugim czynnikiem związanym z interpretacjami przestrzeni informacyjnych w kontekście epistemicznej bańki

informacyjnej jest zestaw cech charakterystycznych dla koncepcji małych światów E. Chatman. Jak pisze Autorka, *przez swoją specyfikę i hermetyczność stanowi ona podstawę zrozumienia formowania się epistemicznych baniek informacyjnych, które powstają dzięki wypracowanym i narzuconym swoistym normom i regułom, a także ze względu na brak dynamizacji zachowań informacyjnych w odniesieniu do pozyskiwania wiarygodnej informacji, mogą wytwarzać się poprzez akceptowane przez członków tej przestrzeni zamykanie się na zasoby informacji pochodzące z zewnątrz* (s. 157).

Rozdział czwarty to przybliżenie zjawisk bezpośrednio nawiązujących do proponowanego pojęcia – a więc bańki filtrującej, bańki epistemicznej, bańki informacyjnej oraz komory echa. Habilitantka porządkuje te pojęcia, wyjaśnia ich konstrukcję, cechy i uwarunkowania oraz sposób, w jaki oddziałują one na człowieka i jego zachowania informacyjne. Proponowane interpretacje opiera na koncepcji indywidualnej przestrzeni informacyjnej.

Finalny rozdział piąty to dogłębna prezentacja epistemicznej bańki informacyjnej jako nowej, autorskiej koncepcji informatologicznej. Została wypracowana *do opisu i charakterystyki heterogenicznych procesów informacyjnych zachodzących w różnych kontekstach i wymiarach* (s. 218). Epistemiczna bańka informacyjna jest według Autorki (s. 219-220):

- zamkniętą formą przestrzeni;*
- stanowi koncepcję, dzięki której można opisywać zjawiska oraz zachowania informacyjnej;*
- jej epistemiczność odnosi się do wszelkich procesów poznawczych, za pomocą których człowiek pozyskuje informację, przetwarza ją, rozumie, nadaje sens rzeczywistości oraz kształtuje wiedzę;*
- pozwala na zniwelowanie braków informacji i wiedzy, a przez to umożliwia wyjście poza schemat własnych zachowań informacyjnych;*
- to forma indywidualnej przestrzeni informacyjnej, która znajduje się w szerszym środowisku informacyjnym, w którym umieszczone są określone źródła informacji;*
- pozwala na interpretowanie zachowań informacyjnych indywidualnych, w relacji jednostki do zbiorowości oraz w szerszym kontekście społecznym;*
- pozwala na szerokie zrozumienie kognitywnych, afektywnych, biologicznych, a nawet sensomotorycznych aspektów zachowań informacyjnych poprzez zwrócenie uwagi na kluczowe aktywności determinujące procesy pozyskiwania, doświadczania, gromadzenia, przetwarzania i kształtowania nowej informacji dzięki mentalnym, emocjonalnym, fizjologicznym reakcjom człowieka.*

Powyżej wymieniłam kluczowe cechy epistemicznej bańki informacyjnej proponowane przez Habilitantkę. W analizowanym tu rozdziale znalazłam dwie kwestie wymagające z pewnością doprecyzowania.

Pierwsza z nich to przytoczona wyżej cecha epistemiczności która, *umożliwia wyjście poza schemat własnych zachowań informacyjnych*, a jednocześnie na s. 223 znajduje się zapis: *nowy koncept cechuje się stronniczością w zachowaniach informacyjnych, brakiem pozyskiwania relewantnej*,

wartościowej informacji, zaś kognitywne cechy jednostki nie pozwalają na przyswajanie informacji, przeformułowywanie świata informacyjnego, rzeczywistości, poglądów, kształtowanie sposobów 'mastery of life'. Fragmenty te, zestawione, wydają się sobie wzajemnie zaprzeczać.

Druga kwestia to pytanie – czy epistemiczna bańka informacyjna jest wytwarzana przez człowieka i ma wymiar jednostkowy (z uwzględnieniem relacji jednostki do społeczności na różnym poziomie, o których Autorka wspomina), czy też może być przestrzenią zamkniętą także dla grupy lub większej zbiorowości? Pojawia się bowiem także termin „epistemiczna przestrzeń informacyjna” rozumiany jako suma indywidualnych baniek (s. 230), ale bez szerszego omówienia. Oraz – kto lub co tworzy tę bańkę – czy może tworzy się ona sama? Z jednej strony znajdujemy w tekście zdanie: *Człowiek wytwarza własną epistemiczną bańkę informacyjną poprzez własne ograniczenia poznawcze, właściwości fizjologii własnego organizmu, mózgu, który jest w stanie przetworzyć, zapamiętać określoną ilość informacji* (s. 220). Z drugiej – w tytułach kolejnych podrozdziałów mamy opisane różne ... *determinanty tworzenia SIĘ epistemicznej bańki informacyjnej...*

W podsumowaniu Autorka zrekapitulowała wyniki swojej pracy badawczej. Wykazała realizację celu głównego i celów szczegółowych – w tym niezwykle ważnego dla dalszego rozwoju dyscypliny usystematyzowania i znormalizowania pojęć i terminów (często metaforycznych) stosowanych w badaniach zachowań informacyjnych i przestrzeni informacyjnych. Przedstawiła także udaną, choć z konieczności ograniczoną, próbę analizy interdyscyplinarnego wymiaru tego pola badawczego, skupiając się na wymiarach – ewolucyjnym, poznawczym, afektywnym i społecznym. Wysiętek wykazania złożoności, wielowymiarowości, kompleksowości badanego pola widać między innymi w warstwie językowej – podobnych do zastosowanego w tym zdaniu złożeniach synonimów, wielokrotnym wymienianiu listy czynników oddziałujących na dane zjawisko czy obiekt itp. Całość monografii napisana została zgodnie z wymogami tekstu naukowego – tak pod względem stylistycznym, jak i organizacji treści. Tekstowi towarzyszą materiały ilustracyjne, które moim zdaniem stanowią jego słabszą stronę. Częściowo z pewnością odpowiada za to poziom skomplikowania poruszanych zagadnień, ale ich prezentacja graficzna jest trudna w odbiorze, a niekiedy wydaje się niepełna lub nieczytelna (np. jeśli chodzi o relacje między prezentowanymi obiektami).

Zaproponowana koncepcja epistemicznej bańki informacyjnej jest zobiektywizowaną, opartą na aktualnej wiedzy naukowej kategorią, gotową do zastosowania w kolejnych badaniach – choć ze względu na złożoność opisywanego zjawiska z pewnością nie będzie to zadanie łatwe ani proste.

Przedstawione osiągnięcie naukowe jest znakomicie osadzone w dorobku nie tylko subdyscypliny bibliologii i informatologii w ramach nauk o komunikacji społecznej i mediach, ale także szerzej – w badaniach innych dyscyplin, które wpływają znacząco na zachowania informacyjne człowieka. Dokumentuje ten fakt bibliografia załącznikowa, licząca ponad 600 pozycji obejmujących lata 1968-2021.

Konkluzja do pkt. 2

Podsumowując, przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe spełnia warunki określone w aktach prawnych i w pełni może stanowić podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Pod względem poruszanej problematyki i zastosowanej metodologii badawczej w zupełności mieści się w obszarze nauk o komunikacji społecznej i mediach.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Dr Monika Krakowska, poza osiągnięciem głównym, przedstawiła listę innych 48 osiągnięć naukowych, w tym 38 opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora. Są to: 2 naukowe monografie autorskie (w tym jedna w oparciu o badania przedstawione w rozprawie doktorskiej), 1 współredagowana monografia naukowa, 10 artykułów naukowych w recenzowanych czasopismach naukowych, 16 rozdziałów w monografiach naukowych, a także 19 innych publikacji w języku polskim i angielskim, w tym 11 w materiałach pokonferencyjnych.

Monografie zbiorowe zawierające rozdziały autorstwa Habilitantki były publikowane w przeważającej większości przez Wydawnictwo UJ lub Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. Artykuły – w czasopismach polskich właściwych dla subdyscypliny („Zagadnienia Informatyki Naukowej”) oraz renomowanych, specjalistycznych czasopismach zagranicznych, takich jak „Information Research Journal”, „The Electronic Library”, „Journal of Education for Library and Information Science”. Należy podkreślić, że dzięki temu dokonania badawcze dr Moniki Krakowskiej zyskały uwagę międzynarodowej społeczności badaczy z obszaru bibliologii i informatologii.

Sumaryczny impact factor według Journal Citation Report wynosi 1,761, Indeks Hirscha wg Web of Science i Scopus – 4, według Google Scholar – 8.

W Autoreferacie dr Monika Krakowska wskazała cztery główne obszary prowadzonych przez siebie badań. Są to:

- a) przestrzeń informacyjna,
- b) subiektywna przestrzeń informacyjna,
- c) perspektywa interdyscyplinarna, a szczególnie kognitywna (poznawcza) i afektywna zachowań informacyjnych,
- d) normatywny charakter zachowań informacyjnych.

Przestrzeń informacyjna jest interpretowana badawczo przez Habilitantkę bardzo szeroko – zarówno jako pewien kontekst aktywności informacyjnych, jak i zjawisko czy struktura. Przedmiotem badań dr Moniki Krakowskiej są różnego rodzaju relacje między tak rozumianą przestrzenią a zachowaniami informacyjnymi człowieka, także z uwzględnieniem koniecznych lub faktycznie posiadanych kompetencji informacyjnych. Problematyka oddziaływania przestrzeni informacyjnej na zachowania informacyjne była przez Habilitantkę analizowana szczegółowo zwłaszcza w odniesieniu

do szkolnictwa wyższego, w różnych perspektywach: w projektach międzynarodowych, uwzględniających czynniki społeczno-kulturowe, jak też w odniesieniu do wybranych dyscyplin i kierunków studiów (bibliologia i informatologia, studenci powiązanych z tą dyscypliną kierunków) oraz różnych grup uczestników komunikacji naukowej. Prace dr Moniki Krakowskiej przyczyniły się m.in. do opisanie uwarunkowań kształtowania się konkretnych przestrzeni informacyjnych (zarówno rzeczywistych, jak i wirtualnych), ich wpływu na działania informacyjne i komunikacyjne, pojawiających się w tym kontekście barier. Autorka wskazała 10 publikacji powiązanych tematycznie z tą częścią badań; niewątpliwie jest to problematyka dominująca w Jej pracy naukowej.

Subiektywna przestrzeń informacyjna to specyficzny wątek wyodrębniony z kategorii opisanej powyżej (2 publikacje powiązane). Habilitantka definiuje ją m.in. jako „najbliższy człowiekowi metaforyczny konstrukt konceptualnej geografii, konstytuowany przez różnorodne czynniki (...) determinujące jego zachowania informacyjne” (Autoreferat, s. 23), uznając wprowadzenie nowego rozumienia tego pojęcia za konieczne ze względu na potrzebę jego dookreślenia, zwrócenia uwagi na indywidualne, unikatowe uwarunkowania przestrzeni informacyjnej jednostki. To spostrzeżenie, rozwinięte w badaniach, odzwierciedla potrzeby czasu i koreluje z kwestiami indywidualizacji podejmowanymi w szerszym kontekście, czy to nauk o komunikacji społecznej i mediach, czy również innych dyscyplin. Pozwala na prowadzenie badań oddających różnorodność i bogactwo postrzegania (subiektywnych) przestrzeni informacyjnych przez różnych uczestników procesów informacyjnych.

Trzeci wskazany przez dr Monikę Krakowską obszar jej badań to interdyscyplinarna (szczególnie kognitywna i afektywna) perspektywa eksploracji i opisu zachowań informacyjnych, wynikająca z antropocentrycznego podejścia do zachowań informacyjnych, a więc patrzenia na nie przez pryzmat człowieka funkcjonującego zawsze w jakimś kontekście, co pozwala na holistyczne analizowanie relacji człowieka z informacją. W tym obszarze Autorka wymienia 6 publikacji, prezentujących wyniki badań z wykorzystaniem paradygmatów: poznawczego, behawioralnego, afektywnego i konstruktywistycznego. Niewątpliwym wkładem Habilitantki w rozwój dyscypliny są tu projekty wprowadzające do badań analizę obrazowania mentalnego, co umożliwia rozpoznawanie i opisywanie modeli mentalnych użytkowników informacji. Eksploracje oparte na paradygmacie afektywno-kognitywnym są kluczowe dla rozpoznawania nieświadomych, nieintencjonalnych i przypadkowych zachowań informacyjnych. W ujęciu konstruktywistycznym z kolei Autorka wprowadziła do polskiej literatury przedmiotu koncepcję tymczasowych miejsc informacyjnych. Szczególnym, odpowiadającym na potrzeby czasu, wątkiem są tu badania sytuacji kryzysowej jako kontekstu zachowań informacyjnych.

Ostatni z wyodrębnionych obszarów to normatywny charakter zachowań informacyjnych, analizowany przede wszystkim w kontekście zarządzania informacją w organizacji (1 publikacja), z autorską propozycją modelu normatywnych zachowań informacyjnych.

Ważną częścią dorobku naukowego (odzwierciedlonego w publikacjach) jest udział Habilitantki w 6 projektach badawczych – we wszystkich w roli uczestnika. Było to 5 projektów międzynarodowych (HERN, COINE, EURIDICE, EMPATIC, TeaCAMP), z czego 3 przed uzyskaniem stopnia doktora i 2 postdoktorskie, i krajowy projekt SYNAT finansowany przez NCBiR (brak informacji o pełnionej funkcji). Dodatkowo w latach 2008-2011 dr Monika Krakowska była współpracownikiem Centrum Badań nad Szkolnictwem Wyższym Uniwersytetu Jagiellońskiego, którego celem było doskonalenie przestrzeni i systemu szkolnictwa wyższego w Polsce w szerszym kontekście integracji europejskiej.

Habilitantka aktywnie (jako prelegentka) uczestniczyła w 36 konferencjach naukowych, w tym w 26 po uzyskaniu stopnia doktora (w tej grupie 11 konferencji międzynarodowych zagranicą). Dwukrotnie występowała jako główny prelegent – raz na konferencji międzynarodowej, raz na krajowej. Trzykrotnie przewodniczyła sesjom podczas konferencji międzynarodowych. Była również zaangażowana w prace organizacyjne – aktualnie pełni funkcję sekretarza konferencji międzynarodowej (ECIL 2023), siedmiokrotnie była członkinią komitetu programowego (wszystkie konferencje międzynarodowe).

Konkluzja do pkt 3

Osiągnięcia naukowe Habilitantki świadczą o świadomym wyborze i konsekwentnej realizacji badań w wybranych obszarach. Dr Monika Krakowska prowadzi działania w skali krajowej i międzynarodowej, także jako uczestnik międzynarodowych projektów badawczych. Zaangażowanie naukowe i organizacyjne w upowszechnianie wyników badań, w tym przewagę działań podejmowanych w skali międzynarodowej, oceniam bardzo pozytywnie. Publikacje będące efektem tych prac stanowią wartościowy wkład w rozwój dyscypliny, mają ponadnarodowy zasięg oddziaływania, a Dorobek Autorki jest rozpoznawalny i doceniany w środowisku informatologów.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych, popularyzujących naukę oraz z zakresu współpracy Habilitantki z podmiotami otoczenia zewnętrznego

Dr Monika Krakowska ma wieloletnie doświadczenie dydaktyczne pracy ze studentami studiów I i II stopnia realizowanych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym na macierzystej Uczelni. Prowadziła i prowadzi zajęcia bezpośrednio powiązane ze swoim wykształceniem oraz doświadczeniem badawczym oraz z dyscypliną nauk o komunikacji społecznej i mediach, także w języku angielskim, dla studentów zagranicznych. Były to m.in. w języku polskim: *Edukacja informacyjna i biblioteczna*, *Emocje w zachowaniach informacyjnych*, *Kompetencje informacyjne w rozwoju indywidualnym i społecznym*, *Diagnozowanie potrzeb i zachowań informacyjnych w przestrzeni biznesowej*, *Informatologiczne aspekty nauk o komunikacji społecznej i mediach*, *Zachowania informacyjne*. Natomiast w języku angielskim: *Information literacy in context*, *Scientific and professional terminology of library and information science in English*, *Information culture in*

organizational and everyday information behaviour context, Collaborative information behaviour in business czy wirtualny kurs *Information literacy* w ramach projektu TeaCAMP Teacher Virtual Campus: Research, Practice, Apply (2010/2011). Realizowała również zajęcia na 4 rodzajach studiów podyplomowych w IINiB UJ, a przez rok była kierownikiem jednego z nich, tj. „Kolekcje cyfrowe”. Prowadziła i prowadzi proseminaria metodologiczne i seminaria licencjackie, wypromowała 65 prac licencjackich, recenzowała 100 prac magisterskich. Warto podkreślić, że była również jednym z zagranicznych recenzentów dwóch prac doktorskich.

W latach 2012-2017 oraz obecnie od 2019 roku jest zaangażowana również w działania związane z organizacją oraz zapewnianiem jakości kształcenia. W pierwszym etapie jako członek Komitetu ds. Internacjonalizacji Stałej Rektorskiej Komisji ds. Rozwoju Dydaktyki i Jakości Kształcenia na Uniwersytecie Jagiellońskim, następnie jako członek Zespołu ds. oceny kształcenia w Instytucie Studiów Informacyjnych UJ. Obecnie nadzoruje realizację części procesu dydaktycznego, jako koordynator 4 przedmiotów na kierunku zarządzanie informacją.

Stale doskonali swoje kompetencje dydaktyczne, uczestnicząc w szkoleniach, warsztatach i projektach, także międzynarodowych. Dwukrotnie odbyła zagraniczne wizyty studyjne w University of Aberystwyth w Walii (2007 i 2008).

Poza wyżej wymienionymi, Habilitantka podejmuje także inne działania organizacyjne, związane z dydaktyką i pracami badawczymi. Od 2006 jest koordynatorką programów wymiany studenckiej MOST i ERASMUS, współpracowała z Centrum Badań nad szkolnictwem Wyższym UJ. Była członkiem Rady Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ (2012-2016), od 2020 jest także przedstawicielem pracowników niesamodzielnymi w Radzie Naukowej Instytutu Studiów Informacyjnych UJ, gdzie pełni również funkcję Sekretarza Rady. Koordynowała akademickie akcje charytatywne.

Jest od wielu lat członkinią 2 organizacji międzynarodowych: International Society for Knowledge Organization ISKO oraz International Institute of Informatics and Systemics. Aktywnie uczestniczy w działaniach recenzentkich – wykazała przygotowanie 5 recenzji dla 3 czasopism zagranicznych i jednej redakcji polskiej.

Za swoją działalność naukową i organizacyjną otrzymywała nagrody – za publikację, wystąpienie konferencyjne, oraz nagrody Rektora w latach 2009, 2011-2012 i 2020.

W ramach działań popularyzujących naukę Habilitantka uczestniczyła we współorganizowaniu Festiwalu Nauki *Copernicus Festival 2022* pt. „Informacja”, jest także aktywną uczestniczką komunikacji promującej dyscyplinę w mediach społecznościowych Instytutu Studiów Informacyjnych UJ.

W ramach współpracy z podmiotami otoczenia zewnętrznego wykazała udział w Zespole Ekspertów Zewnętrznych koordynatorów ds. Analiz Delphi Narodowego Programu Foresight Polska 2020.

Konkluzja do pkt. 4

Biorąc pod uwagę zaangażowanie i wykazane działania Habilitantki w zakresie pracy dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej, w skali uczelni, kraju i międzynarodowej, wysoko oceniam dorobek dr Moniki Krakowskiej we wskazanych obszarach.

5. Wniosek końcowy

Przedstawiona powyżej ocena osiągnięcia naukowego oraz działalności w pozostałych analizowanych obszarach prowadzi do jednoznacznie pozytywnej konkluzji.

Stwierdzam, że dr Monika Krakowska spełnia kryteria określone w art. 219 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Posiada stopień naukowy doktora.

Przedstawiła osiągnięcie naukowe w postaci monografii naukowej (spełniającej kryteria formalne określone w art. 267 ust. 2 w/w Ustawy), która stanowi znaczny wkład w rozwój badań, w tym w szczególności (choć nie tylko) w obszarze nauk o komunikacji społecznej i mediach. Monografia przedstawia wyniki badań Habilitantki, wśród których najważniejszym jest przedstawienie autorskiej koncepcji epistemicznej bańki informacyjnej jako kategorii badań nad szeroko rozumianymi zachowaniami informacyjnymi człowieka, realizowanymi w różnych kontekstach i przestrzeniach, także w ujęciu interdyscyplinarnym. Ważną częścią osiągnięcia jest również uporządkowanie terminologii i podejść badawczych w zakresie podejmowanej problematyki, w wyniku czego możliwe było wskazanie braku wiedzy, na który odpowiada wspomniana wyżej koncepcja.

Poza wymienionym wyżej osiągnięciem, Habilitantka przedstawiła znaczący dorobek naukowy w postaci publikacji krajowych i zagranicznych, zaangażowania w międzynarodowe projekty badawcze, aktywnego uczestnictwa w międzynarodowych i krajowych konferencjach. Posiada duże doświadczenie pracy dydaktycznej i organizacyjnej, podejmowała aktywności związane z popularyzacją wiedzy naukowej.

Tym samym wniosek o nadanie dr Monice Krakowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o komunikacji społecznej i mediach, jest w mojej opinii uzasadniony.

Wnioskuje o dopuszczenie dr Moniki Krakowskiej do dalszych etapów procedury awansowej, związaniem z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego.

/-/ Małgorzata Kisilowska-Szurmińska